

Ik was vijf en ik droomde van een ridder op een groot paard. Hij zou me komen halen en meenemen naar het bos en naar de zee. Hij zou me kussen in donkere grotten, onder watervallen en op de Eiffeltoren in Parijs.

Toen werd ik ouder en heel vaak dacht ik: daar is mijn rid-
der. Maar het waren nepridders. Ze waren nooit zo lief,
sterk en mooi als mijn droomridder.

De nepridders maakten het gat in mijn hart groter, donker-
der en dieper.

